

27.

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

המועץ אחר מעשה ב"ד לא אמר ב"רים. אינו נאמן לומר שפרעתי מעשה ב"ד קרי כל דבר שסמיכיב לה אפי' לא כתב כגון מנה ומאמנים ומזון האשה והצננות לאחר דכללאו כתובה נמי אינו נאמן לומר שפרעתי וי"ל משום תוספת אבל מנה ומאמנים גביה כלל כתובה ותוספת גררה דאפי' אית לה סהדי דהתנה

פרעתי הוֹחֹזֶק כַּפָּרן לְאוֹתוֹ מִמּוֹן כִּי הָאֵל
דְּשִׁבְתָּאֵי בְּרִיָּה דְּרַבִּי מְרִינוּס כְּתֹב לָהּ
לְכַלְתִּיהָ אֵיצְטְלָא דְּמִילְתָּא בְּכְתוּבָתָהּ וּקְבִלָּהּ
עָלֶיהָ אִירְכֵם כְּתוּבָתָהּ אָמַר ^א (לָהּ) לֹא הָיוּ
דְּבָרִים מְעוּלִים ^ב אִתּוֹ סִהְדִי וְאָמַרְתִּי אֵין כְּתֹב לָהּ
לְסוּף אָמַר לָהּ פְּרַעְתִּיהָ אֲתָא לְקִמְיָה דְּרַבִּי
חִיָּא א"ל הוֹחֹזֶקת כַּפָּרן לְאוֹתָהּ אֵיצְטְלָא:
א"ר אַבְיִן א"ר אֱלֵעָא א"ר יוֹחָנָן הָיָה חֵיִיב
לְחַבְרִי שְׁבוּעָה וְאָמַר נִשְׁבַּעְתִּי וְהָעֵדִים מְעִידִין
אוֹתוֹ שְׁלֹא נִשְׁבַּע ^ג (וְחָזַר וְאָמַר נִשְׁבַּעְתִּי)

וואָמער. לאַחר זמן: פרעטי. ע"פ ז"ד: נאָמן. ונשבעת היסט: בנא מלוה. לפנינו לכתוב לו אדרכתא עליו אין כותבין ונותנין לו: אינו נאמן. ליבעט אלא שכנגדו נשבע וטוטל דמיון דמחילתו הוואָרף לתובעו לדין אין דרכו למהר לפרוע עד שיפקדו דינו פסקא גמור: ואמר פרעטי. לאַחר זמן ע"פ ז"ד: והעדים מעידים אוסו שאלא פרע. בפנינו חבצו לפרוע לו ע"פ ז"ד ולא פרעו הוואָל ונפניהס העיז לעבור ע"פ ז"ד אינו נאמן שוב לומר פרעמי שאלא בעדים: והוואָחוק כפרן לאוסו ממון. שאין נאמן ועוד עליו לומר החזרתי ופרעתי עד שטיפרע בעדים: לא הוואָחוק כפרן. ונשבע שפרעו ואע"פ שלא פרעו מניד כשחבצו בפני עדים ואין זה מעיז כז"ד דמיון דלא פסקא לו פסקא גמור נשטמ ממנו סבר כו': אַנטלא. לבלוש: הוואָחוק כפרן לאוסו אַנטלא. עד שפרע: הוואָחוק כפרן לאוסו נשבעה. לומר נשבעתי עד שיבעט

צמקום

מוספה רש"י

ששטר שלדה בו ופרעו.
 בו ציום, אינו חוזר
 ורולה בו, אפילו בו
 ציום, ואפי' ללא מוקדם
 שמה צום הלואה
 ונכס, שכבר נזכר
 שעבודו. משפדו ונטל
 ששטר ונזכרת מלה השניה
 מהלוקח על זה ואינו
 מן הקלותם (כתובות פג.)
 קרקעות משפדות
 שזו נלווה השניה על
 עליה נחשט שער זה (יבש)
 (כד.) המקדמות, יכתב
 קדמה. מפרזין.
 דקדק שזו למעיק קלותם
 מומן הכחז שזו דק
 קרקעות אחרת אלו אחרת
 ופסול ופועל שזו שער
 (שולחן ערוך יב.) לפי שזה
 מן הלוה מוקדם ששטר זה
 דקדק שזו שער קדמה
 למקדמות השניה ושער
 למעיק קדמותו נלגזות
 שזו שיעור ופועל שזו
 מהלוקח ופועל אלו כמלה
 בעל זה שאינו גובה
 מהשפדות (יב.) א'
 הנמשך שזכר השער דקדק
 ציען בו כחז בו שזו
 חז פועל משלמי
 וסוף לזה חז ממנו על זה
 שזו ציען, גם זה מוקדם
 ופסול, שזו לו לטרופ
 ופסול חז מוקדמות ופועל,
 ודולה כאפי' דלחז (שול)
 שזו חזמתינו בו לטרופ
 ויחיה לו החלוקה היתה
 דקדק ציען שפי' שזו וקו
 מחדו להשפד נכס וקו
 נלווה לו כחז על השער
 שזו ציען וכחז בו
 דקדק שזו שזו מוקדם
 (שולחן ערוך יב.) שזו
 אחריות נכסיו. שער
 קרקעות שזו מן
 כשחייב מודה.
 ששלוה מזה ששטר אלו
 פועל (שולחן ערוך)